

خارجہ این دولت در ارتباط با کشوری مانند چین مثبت‌تر از قبل باشد. ابتدا باید آن ساختار قبلی به وزارت خارجہ برگردد. ما نمی‌توانیم از طریق مدیرکل با کشوری مثل چین کار کنیم. ابتدای انقلاب ساختار را به صورت معاونت‌های منطقه‌ای تغییر دادیم تا این معاونت‌ها بتوانند با تمام کشورها به صورت متوازن و صحیح ارتباط برقرار کنند. گاهی ماها می‌گذرد و ما در کشورهای مهم و اساسی هیچ سفیری نداریم. باید در کشورهای کلیدی مانند چین سفیرهای قدرتمندی داشته باشیم، سفیری که توانمند باشد و بتواند کار را جلو ببرد. متأسفانه الان اینطور نیست. البته وزیر امور خارجہ قول داده که بزودی سفرای جدید را معرفی کنیم. اینطور نیست که اگر سفیر ما در چین فقط بلد بود کار اقتصادی کند و با صنعت و اقتصاد آشنا بود این کافی است. اینکه وظیفه ریزن اقتصادی ماست. سفیر ما باید فهم سیاسی از تحولات جهانی و منطقه‌ای که به نفع ایران است را داشته باشد. ساختار سفارت ما در چین هم هنوز تغییر نکرده و هنوز بعد از ۱۷ ماه مسئولان وزارت خارجہ در حال تصمیم‌گیری هستند.

خود آقای رئیسی جایگاه ویژه‌ای دارند. ایشان هم رئیس شورای عالی امنیت ملی هستند و هم

این کار را نمی‌کنیم ولی کشور همسایه ما همین سرمایه‌گذاری را از طریق شرکت‌های چینی انجام می‌دهد که اتفاقاً در ابتدا برای سرمایه‌گذاری در کشور ما راغب‌تر بودند. هیچکس در دنیای امروز منتظر دیگری باقی نمی‌ماند و همه دنبال منافع خودشان هستند. ما در سوریه و عراق برای حفظ تمامیت این دو کشور نقش بسیار مهم و بزرگی را ایفا کردیم. ولی امروز دست نمی‌چینانیم و کشورهایی که روزی دشمن عراق و سوریه بودند و به داعش سلاح می‌فروختند بازارهای سوریه و عراق را گرفته‌اند.

به نظر شما با گذشت بیش از ۱۷ ماه از آغاز دولت سیزدهم این دولت راهبرد مشخصی برای ارتباط اقتصادی با چین دارد؟! مثلاً می‌بینیم سفیری که در دولت قبل در پکن ساکن بود هنوز هم در چین است و تغییر نکرده است. این عدم تغییر معنای خاصی دارد!؟

وزیر امور خارجہ فعلی یک شخصیت انقلابی و تلاشگر است. بنده سال‌ها در وزارت خارجہ فعالیت کردم و ما توقع داشتیم رویکرد وزارت